

hindrer EU i at få andel i den dynamiske udvikling på verdensmarkedet. EU kan kun frigøre sig fra disse begrænsninger gennem en tilpasning til priserne på markedet. Regeringen vil derfor arbejde for en liberalisering af landbrugspolitikken. I takt med tilpasningen af prisgarantien mod verdensmarkedet er det regeringens mål, at produktionskvoterne ophæves. Og regeringen prioriterer højt at få afskaffet mælkekvoterne.

EU's landbrugspolitik er under pres miljø-mæssigt og finansielt. Der er behov for yderligere reformer, og regeringen giver udvidelsen af EU højeste prioritet. Dermed forstærkes behovet for reformer af landbrugspolitikken, og regeringen vil bidrage til, at erhvervene får mulighed for gradvist at tilpasse sig de ændrede vilkår.

Regeringen vil arbejde for, at EU skaber gode vilkår for erhvervets omstilling til konkurrencen på verdensmarkedet i form af forskning, innovation og bistand til markedsfremme i tredjelande.

En fortsat forenkling og målretning af landbrugspolitikken er også et mål for regeringen. Derfor bliver tilskudsordningerne tilpasset nye behov og værdier, fx når det gælder miljø og dyrevelfærd.

Integration af miljø- og naturhensyn i landbrugspolitikken og støtteordningerne er både et mål for regeringen og indgår i Amsterdamtraktaten. Landbrugsstøtten vil i stigende omfang gå til at kompensere landmændene for omlægning af produktionen i miljø- og naturvenlig retning.

Danmarks fiskeforarbejdning (Tabel 6.4 - 6.6) er afhængig af import af råvarer. 57 pct. af fiskerivarerne stammer fra import, og denne andel er stigende. 23 pct. af importen kommer fra andre EU-lande, og der er ikke udsigt til en bedre adgang til råvarer pga. begrænsede muligheder for fangst. Regeringen vil derfor arbejde for en øget liberalisering af de internationale toldsatser.

WTO

Regeringen vil arbejde aktivt for at få besluttet og gennemført en yderligere liberalisering i WTO. Regeringen vil være offensiv med hensyn til forbrugerbeskyttelse, miljø og dyrevelfærd. Virksomhederne skal udnytte de muligheder, den øgede internationalisering og liberalisering fører med sig. Derved kan den danske fødevarereksport udbygges. Det er først og fremmest virksomhederne og brancherne, der har ansvaret for afsætning af deres fødevarer. Men rege-

ringen vil støtte virksomhederne på fjerne eller svært tilgængelige markeder.

Det er afgørende, at der ikke skabes grobund for handelskonflikter i krydsfeltet mellem liberaliseringen og ikke-handelsmæssige hensyn. Regeringen vil derfor arbejde på, at der fastlægges spilleregler i WTO-systemet for håndtering af konflikter. Dette er vejen til at sikre et funktionsdygtigt handelssystem, der kan tage sig af forbrugerinteresser, uden at det fører til vilkårlige handelshindringer.

Det friere marked må samtidig ikke føre til »indsulning« af sygdomme til dyr og planter. Det ville lukke adgangen til verdensmarkedet. Regeringen vil derfor nationalt, inden for EU-systemet og internationalt, arbejde for et højt veterinært og plantesundhedsmæssigt niveau. Det gavner både hjemmemarkedet og eksporten.

Indsats

EU's landbrugspolitik skal markedsorienteres. Den friere verdenshandel giver virksomhederne nye muligheder, og erhvervene tilbydes bedre vilkår for omstillingen, herunder strukturstøtte, forskning, innovation og markedsfremme.

2. STANDARDISERING

Udfordringer

Der udvikles hele tiden internationale standarder. Standarderne skal være høje og ensartede. Det er vigtigt, at danske synspunkter slår igenem. Standarderne må ikke virke handelsbegrænsende.

Som udgangspunkt skal der nationalt og internationalt fastlægges høje og ensartede standarder på fødevarerområdet - ikke mindst i EU - både af hensyn til forbrugernes sikkerhed og til virksomhederne, der skal have lige vilkår på tredjelandsmarkederne. Problemer med salmonella i slagtefjerkræ er et eksempel på, at danske bestemmelser om zoonoser bør anvendes i hele EU.

Regeringen vil derfor styrke det internationale arbejde med regler, der lever op til målsætningen fra »Danmark som foregangsland«, såsom reduktion af salmonella, fastholde et lavt niveau for sygdomsfremkaldende bakterier, forbud mod antibiotiske vækstfremmere, reduktion af forbrug af antibiotika og medicin i husdyrproduktionen. Endelig skal det undgås, at fødevarerne har rester af pesticider og andre ke-